

[Undervisningsministeren]

Det er klart, at personer med tilknytning til det enkelte parti blandt dem, der deltog i skolelovsforliget, må have ret til at fremhæve de træk ved folkeskoleloven, som de kan betragte som en forudsætning for deres partis tilslutning til forliget. Det er også klart, at de må have ret til at give udtryk for deres partis principielle holdning til folkeskolelovsforliget. Noget sådant er efter min mening på ingen måde uforeneligt med en loyalitet over for den lov, der blev et resultat af fælles anstrengelser. Derfor både håber og forventer jeg, at de partier, der deltog i forliget, fortsat vil udvise denne loyalitet og dermed tillige bekræfte den ansvarlighed, som helt utvivlsomt også har været en del af grundlaget for det enkelte partis deltagelse i forliget.

Dette er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at folkeskoleloven skal forblive uændret i overskuelig tid, men det betyder efter min mening, at der ikke bør kunne ske ændringer i loven, uden at det sker i enighed blandt det flertal, der stod bag lovens vedtagelse.

Hvad folkeskolen har brug for i dag, er ikke den usikkerhed, som måtte blive resultatet af udsigter til ændringer i folkeskoleloven, der bygger på skiftende flertal. Der er tværtimod brug for en sikkerhed for, at der ikke kommer flere korrigerende ændringer af loven end dem, der kan rummes inden for det generelle sigte, som er udtrykt med loven, og en sikkerhed for, at der kan planlægges inden for de rammer, som loven angiver. Derfor er der i dag ikke brug for at betragte folkeskolens problemer gennem et forstørrelsesglas, for ikke at sige en lup, således som venstresocialisterne efter min mening gør det.

Steen Folke (VS):

Der er noget, der kunne tyde på, at ministeren er en smule fornærmet over, at et lille parti med kun 5 mandater tillader sig at blande sig i debatten om folkeskolen, men det får nu være.

Jeg har ikke tænkt mig i første omgang at kommentere detaljerne i ministerens indlæg. Nu kan det jo være lidt svært at nå at opfange det hele, men jeg vil da prøve i anden omgang at vende tilbage til nogle af de detaljer, der var i indlægget. Dog vil jeg komme med en enkelt generel kommentar til ministerens besvarelse af forespørgslen.

Ministeren har ret i, at jeg ikke fandt besvarelsen tilfredsstillende. Det var netop, som jeg nok forudså, en fremhævelse af, at tingene stort set er gode nok, som de er. Vel kan der foretages mindre korrektioner, hvis 5 partier kan blive enige herom, men i øvrigt agter ministeren ikke at gøre noget for at ændre noget væsentligt i folkeskolen. Det finder jeg ganske rigtigt utilfredsstillende.

Jeg finder det også utilfredsstillende, at det gennemgående tema i ministerens besvarelse af nogle af de konkrete kritikpunkter, som VS har rejst, var en henvisning til, at loven ikke forhindrer kommunerne i at gøre dette eller hint, som kunne bringe udviklingen i en lidt mere progressiv retning. Jeg synes, at det er utilfredsstillende, at ministeren nøjes med at sige, at det har man altså ikke hindret. Det har man nu reelt på en række punkter alligevel, man har det reelt f. eks. ved hele ordningen med de vejledende timeplaner, som ganske rigtigt kun er vejledende, men hvor det altså viser sig i praksis, at kommunerne stort set alle slavisk følger de retningslinjer, der er givet centralt.

VS ønsker ikke, som ministeren antydede, en mere centraliseret styring af skolen. Det er fuldstændig forfejlet. Vi er decideret modsat centrum-demokraterne i det spørgsmål. Vi ønsker i høj grad større indflydelse lagt lokalt, så den antydning kan jeg tilbagevise med det samme.

Jeg vil vende tilbage til nogle detaljer i anden omgang.

Gennem tiden har det været et vigtigt politisk mål, at der skulle være ro om folkeskolen, og det lå ligesom også i ministerens afsluttende bemærkninger. Jeg mener i virkeligheden, at det er et forfejlet politisk mål. Debat om skolen er et sundhedstegn. Jo mere det kan lykkes at engagere elever, forældre, lærere og alle andre i denne debat, jo bedre.

På den baggrund finder jeg det trist, at de forestående skolenævnvalg ser ud til at blive en tam affære. I København bliver der kun tale om et reelt valg mellem flere lister på en halv snes skoler. I resten af landet ser det ud til, at tendensen er den samme. Mon det generelt er udtryk for, at forældrene er mægtig godt tilfredse med skolerne? Man skal være meget naiv for at fortolke det på den måde. Derimod siger det noget om, at skolenævnenes repræsentative demokrati ikke er meget